

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1588/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Војислав Бабић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске општине Звездара из Београда, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда и крајњих корисника ЈП „Путеви Србије“ Београд и „Србијапут“ а.д. Београда, чији је пуномоћник Милан Лукић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7701/21 од 21.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ Београд, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7701/21 од 21.05.2021. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 64/19 од 30.09.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је предлог предлагача повучен у односу на крајњег корисника „Србијапут“ а.д. Београд. Ставом другим изреке, одређена је накнада за експроприсано национализовано грађевинско земљиште на кат. парц. бр. .. површине 765 м2, уписане у ЗКУЛ бр. .. КО ..., кат. парц. бр. .. површине 226 м2 уписане у ЗКУЛ бр. .. КО ..., па је обавезан крајњи корисник експропријације ЈП „Путеви Србије“ Београд, да исплати на име накнаде предлагачу АА износ од 5.698.250,00 динара, од чега на име ½ дела кат. парц. бр. .. површине 765 м2 износ од 4.398.750,00 динара и на име ½ дела кат. парц. бр. .. површине 226 м2, износ од 1.299.500,00 динара, све са законском затезном каматом од доношења решења до исплате. Ставовима трећим и четвртим изреке, предлози предлагача АА и ББ за исплату накнаде за експроприсане непокретности, ближе означене бројевима и површином парцела, су одбијени као неосновани. Ставом петим изреке, обавезан је крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ Београд да предлагачу АА исплати на име трошкова поступка износ од 295.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7701/21 од 21.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ Београд и потврђено првостепено решење у ставовима другом и петом изреке. Одбијен је захтев крајњег

корисника ЈП „Путеви Србије“ за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ Београд је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права.

Предлагачи су благовремено поднели одговор на ревизију.

Ревизија је дозвољена по одредби члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 403. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), па је Врховни касациони суд испитао побијано решење по члану 408. ЗПП и нашао да је ревизија неоснована.

Према утврђеним чињеницама, предметне парцеле одузете су решењем Скупштине општине Звездара, Секретаријата за привреду и финансије број 463/107 од 20.04.1978. године у корист Општине Звездара, за потребе Заједнице предузећа за путеве СР Србије „Србијапут“ Београд, ради изградње дела савременог пута Београд – Ниш. Овом решењу претходило је решење истог управног органа од 18.04.1977. године, којим је изузето из поседа уз накнаду земљиште сукорисника ВВ и ГГ са по ½ дела. Предлагач АА је правни следбеник ВВ, коме је за биљне културе по закљученом поравнању 1978. године исплаћена накнада од 30.905,00 динара, али је остала неисплаћена накнада за експроприсано земљиште, ближих ознака као у изреци првостепеног решења. Висина накнаде утврђена је са полазиштем на извештај Пореске управе – Филијала Звездара од 08.07.2020. године, пошто учесници у поступку процену нису спорили, па је суд крећући се у границама постављеног захтева одлуку о висини накнаде донео с позивом на одредбе чланова 41. став 2. и 42. Закона о експропријацији и 132. Закона о ванпарничном поступку. Пасивну легитимацију крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ заснива на чињеници да је аутопут, због чије изградње је земљиште експроприсано добро од општег интереса у јавној својини Републике Србије, те да ЈП „Путеви Србије“ има обавезу исплате накнаде по одредбама Закона о јавним путевима („Службени гласник РС“ бр. 101/05), Одлуке о оснивању Јавног предузећа за управљање државним путевима („Службени гласник РС“ бр. 115/05), као и члана 19. Закона о јавној својини, пошто је основано од стране државе у сврху обављања делатности управљања државним путевима, а регистрована делатност обухвата и вршење инвеститорске функције на изградњи и реконструкцији државног пута.

По оцени Врховног касационог суда, одлуке нижестепених судова засноване су на правилној примени материјалног права.

Крајњи корисник у ревизији истрајава на приговору недостатка пасивне легитимације, пошто је по потврди Агенције за привредне регистре БД 7806/2016 од 09.02.2016. године правни следбеник Заједнице предузећа за путеве СР Србије „Србијапут“ Београд данашње Предузеће за организовање послова заштите, одржавање и изградњу путева „Србијапут“ а.д. Београд, а не Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд. О овом приговору изјаснили су се нижестепени судови, наводећи да је за пасивну легитимацију крајњег корисника од кључног значаја одлука о оснивању Јавног предузећа за управљање државним путевима („Службени гласник РС“ бр. 115/05), имајући у виду да је правни следбеник Заједнице предузећа за путеве СР Србије „Србијапут“ у Београду променио правну форму и да је организован као акционарско

друштво, а да је експроприсана непокретност јавна својина Републике Србије. При томе, Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд користи предметне експроприсане непокретности у сврху ради које је експропријација извршена, оно има у оквиру регистроване делатности инвеститорску функцију на изградњи и реконструкцији државног пута, па је на његовој страни и обавеза исплате тржишне накнаде за експроприсане непокретности предлагача.

Стога, прилагањем одлука нижестепених судова, које су условљене конкретним чињеничним утврђењем у сваком поступку, не доводи се у сумњу законитост побијаног решења у овом поступку у коме је утврђено да је непокретност која је експроприсана изузета из поседа 1977. године, да је приведена намени за аутопут Београд – Ниш, да тржишна накнада за експроприсано земљиште није исплаћена, те да је крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ корисник јавног добра.

Из наведених разлога, одлука у изреци донета је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, у вези са одредбом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**